

משרד התקשורת פועל להרחבת מרחב שמות המתחם גם לשפה העברית ובמסגרת זו מוביל את תהליך אישורה של הסיימות הלאומית בעברית "יל", אשר תאפשר רישום שמות מתחם מלאים בעברית. תהליך זה מתבצע מול ארגון ICANN, באמצעות איגוד האינטרנט הישראלי, על מנת שלא לעכב את תהליך ההקצאה בלבד, אך זהותו של הגוף אשר ינהל את מרשם השמות תחת הסיימות הזאת עדיין לא נקבעה.

כחלק מתהליך בחינה של מדיניות משרד התקשורת בתחום האינטרנט וכתוצאה מהעלייה המתמדת בחשיבותה ובהשפעתה של רשת האינטרנט על הכלכלה והחברה בישראל, החל בשנת 2015 משרד התקשורת בתהליך לימוד של המדיניות הממשלתית בתחום ניהול שמות המתחם בסיימות הלאומיות, במדינות מערביות בעולם. ככל אגב שיש מדיניות כזאת באמת.

במסגרת זו המשרד בוחן את ההיבטים השונים הקשורים בנושא זה. ואני מניח, שלאור הלימוד הזה, יכול להיות ותתקבלנה החלטות לעשות איזה שהם שינויים בהסדר הקיים, שבינתיים, ככל הנראה עובד בצורה לא רעה.

הי"ר יחיאל חיליק בר:

תודה רבה. חבר הכנסת שי, יש לך עוד שאלה בנושא הזה או נעבור לשאלתה השנייה? עוד שאלה.

נחמן שי (המחנה הציוני):

תודה רבה לך. אדוני השר, אני שמח, שבזכות השאלתה צללת לתוך עולם חדש ולא טבעת. נראה לי שנחלצת. אבל אני שואל, מי אמור להגן על אותם 230,000 בעלי שמות מתחם בישראל מפני הפקעת מחירים? מהו הפיקוח הציבורי על מחירי השירות? זו שאלה מאוד חשובה. והאם אין מקום אולי להוזיל אותם כדי להגדיל בשיעור ניכר את מספר בעלי שמות המתחם בישראל? כי אנחנו רוצים שיהיו לנו יותר בעלי שמות מתחם. זה אומנם התארגנות פרטית, אני לא פוסל על הסף התארגנות פרטית למרות שאנחנו נגד הפרטות וכו', יכול להיות שזה רעיון טוב, אבל מי מפקח על המחיר, על העלות שלו, ומי מבטיח שהשירות הזה יצמח הלאה?

הי"ר יחיאל חיליק בר:

תודה.

שר התיירות יריב לוי:

תראה, אני לא מכיר תלונות, בהיקפים משמעותיים בוודאי לא, אבל אפילו בהיקפים מצומצמים יותר, סביב הסוגיה הזאת וסביב התנהלות ההסדר הזה וסביב התנהלות מוסד הבוררות, במקרים שבהם נדרשת בוררות. בסך הכול אני חושב, שההסדר הזה עובד טוב. שוב, כפי שאני אומר, בלא מעט מדינות בעולם, הדברים מתנהלים בצורה הזאת.

יחד עם זאת, ברור לגמרי, שאם ישנן תלונות כאלה, הכתובת להעביר אותן היא למשרד התקשורת. אם יתברר למשרד התקשורת, שמתקבלות תלונות רבות והן גם מוצדקות והן גם לא מטופלות כפי שצריך, בוודאי יינתנו וייבחנו הדרכים כדי אולי לשנות את ההסדר הקיים. נדמה לי שכרגע זו לא הבעיה. אני לא מכיר מצב שדווקא כאן נגבים איזה שהם תעריפים שהם חריגים. אבל אני אומר שוב, דלתו של משרד התקשורת - - -

נחמן שי (המחנה הציוני):

יש רק שחקן אחד.

שר התיירות יריב לוי:

כן, אבל יש שחקן אחד משום שבסוף צריך מישהו אחד שמנהל ומאסדר את העניין הזה. אבל צריך לזכור, שהוא פועל אל מול האיגוד העולמי ובסך הכול תחת הסדרים שהם עניין בינלאומי לחלוטין.

אני לא מכיר ולא דווח לי לפחות על איזה שהיא פנייה או בעיה נקודתית בסוגית התעריפים. אני בהחלט אומר, חבר הכנסת שי, שאם יש טענות כאלה או ישנה בעיה מן הסוג הזה, אני מוכן שאפילו באמצעותי, תפנה אלי את העתקי התלונות האלה, אני אעביר אותן למנכ"ל משרד התקשורת, אני בטוח שיינתן להן מענה.

אני אומר שוב, נדמה שההסדר הקיים בסך הכול עובד בצורה טובה. אם יתברר אחרת, תמיד משרד התקשורת יכול להתערב, להיכנס לתחום הרגולטורי. אבל אני חושב, שבמקום שהמערכת המסחרית מסתדרת טוב בלי רגולציה, צריך סיבה טובה להחיל רגולציה ולא לחפש את הרגולציה במקום שאפשר להסתדר בלעדיה.

נחמן שי (המחנה הציוני):

אבל המטרה להקטין עלויות ואם יש לך ספק אחד - - -

שר התיירות יריב לוי:

השאלה שוב, האם אפשר להקטין? בכל מקרה, זה לא ספק אחד. צריך להבין, זה לא לספק את השמות. חייב להיות ניהול כי אם יהיו שני גורמים, עלולים לתת את אותו שם לשני גורמים שונים. לכן ברור, שחייב להיות גורם אחד שבסוף מאשר, ואם שניים אוחדים בשם, הוא מקיים ביניהם איזה הליך בורות ומכרע. לכן, זה לא עניין של ספק, זה לא ספק תשתיות, אלא זה גוף שמאסדר את החלוקה. לכן, יהיה בכל מקרה אחד. השאלה, אם הוא צריך להיות גוף אזרחי מסחרי חיצוני או שהמדינה צריכה להלאים את הדבר הזה? כנראה שבהרבה מקומות זה לא הולאם, זה עובד דרך המערכת האזרחית. בישראל אימצו את הדגם הזה כבר לפני זמן די רב. כנראה, על פי מה שאני מבין לפחות, העניין עובד בסך הכול בצורה טובה. אם יתברר, שפה מתחוללים דברים שאסור שייקרו ותהיינה תלונות כאלה, הן בוודאי תיבדקנה. ואם יתברר, מאיזה שהיא סיבה חל שינוי לרעה וההסדר הקיים לא מתאים עוד, אז בוודאי שמשרד התקשורת לא יברח מאחריותו ויטפל בדברים.

נחמן שי (המחנה הציוני):

אין לנו שר תקשורת, אני לא אחזור לזה, אני חושב שזה דבר שנכון לבדוק אותו מדי פעם כשהמצב הוא כזה.

שר התיירות יריב לוי:

אני אומר, לא מכירים, אנחנו לא מכירים בעיה כזאת. אבל אם יש, יש לך תלונות, יש טענות, אנחנו יותר מבעד לשמוע ולבדוק אותן ברצינות.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

טוב, לחבר הכנסת שי יש עוד שאילתה: הדפסת בולי ישראל על-ידי חברה פרטית בצרפת, בבקשה.

251. הדפסת בולי ישראל על-ידי חברה פרטית בצרפת**נחמן שי (המחנה הציוני):**

הדפסת בולי ישראל על-ידי חברה פרטית בצרפת. מזה שנים בולי מדינת ישראל מודפסים בידי חברה פרטית בצרפת.

שאלתי: מדוע הדפסת הבולים או לפחות חלק מהם אינו מתבצע בישראל?

שר התיירות יריב לוין:

תודה, חבר הכנסת שי, על שאלתך. תחילה אבקש להבהיר כי מבדיקה שערכנו עם השירות הבולאי בחברת דואר ישראל עולה כי חלק נכבד ממוצרי השירות הבולאי כן מודפסים בארץ. למעשה, רוב מכריע של הוצאות ההדפסה של השירות הבולאי, למעלה משני שלישים, הינו בגין עבודות הנמסרות לספקים בישראל ולא מחוצה לה.

אשר לסוגית הבולים – אכן, עד תחילת שנת 2010 הדפיס השירות הבולאי את בולי ישראל על-פי חוק, במדפיס הממשלתי. בינואר 2009 הודיע מנהל הרכש הממשלתי כי בעקבות החלטת ממשלה בעניין ובהתאם להמלצות הוועדה לבחינת עתידו של המדפיס הממשלתי שמינה שר האוצר דאז, תופסק פעילות הדפסת הבולים במדפיס הממשלתי.

חשוב לציין, כי כבר אז דיווח השירות הבולאי כי קיים פער באיכות ההדפסה והנקבוב של בולי ישראל לעומת בולי מדינות העולם המתקדמות. עובדה שעלולה היתה לפגוע במוניטין הטוב שיצא לבולי ישראל כנציגים נאמנים של מדינתנו בעולם בכלל ובעולם הבולאות הבין לאומי בפרט.

בעקבות כך ובמטרה להבטיח רציפות הדפסת בולי ישראל, אישר שר התקשורת – שוב, הכול דאז – הדפסה של בולים אד הוק, שלא באמצעות המדפיס הממשלתי, ובאוקטובר 2012 תוקנו תקנות הדואר, דרכי השירות הבולאי (תיקון), התשע"ג-2012, כך שתתאפשר הדפסת הבולים בידי המדפיס אותו יבחר מנהל השירות הבולאי, בהסכמת שר התקשורת, ובלבד שהפיקוח המלא של עבודת ההדפסה יהיה בידי המנהל או בידי מי מטעמו.

לעניין השיקולים לבחירת המדפיס כאמור, קובעות התקנות כי יובאו בחשבון, בין השאר, שיקולים של איכות עבודת ההדפסה, הבטחת אספקה סדירה של בולים, וכן טובת הציבור.

השירות הבולאי ערך בדיקה ממנה התברר כי אין בית דפוס בישראל שיכול לבצע את כל עבודת ההדפסה. אני חוזר כי זה חשוב, לרבות, בכל הקשור לטכנולוגיות חדישות של הדפסה

ונקבוב, וזאת בהתאם לדרישות הביטחון המחמירות, כנדרש בהדפסות בולים. וזה כמובן תחום שכל הזמן מתפתח.

בהתאם לכך, פנתה בדצמבר 2012 חברת דואר ישראל לשר התקשורת דאז, מר משה כחלון, בבקשה לאשר את בתי הדפוס "אנסחדה" בהולנד ו"קרטור" בצרפת, שהם בעלי אישור להדפסה ביטחונית מטעם "אינטרגראף", ארגון עולמי המטפל בין היתר, בפיקוח על הדפסות ביטחוניות, כגון שטרות כסף ובולים. מהשירות הבולאי נמסר, כי לבתי דפוס אלה ניסיון עשיר בהדפסת בולים ושטרות של למעלה מ-100 מדינות מתקדמות בעולם. הבקשה אושרה על ידי שר התקשורת דאז.

עוד עלה מבירורי אצל השירות הבולאי, כי בשל שיקולי ביטחון ואיכות, לא ניתן לבצע בבתי

דפוס - - -

היו"ר יחיאל חיליק בר:

חבר'ה, יש פה עוד שניים וחצי ח"כים ולא שומעים את השר. לך לידה, ביטן, תשקיע.

נחמן שי (המחנה הציוני):

מי זה החצי?

שר התיירות יריב לוי:

אני אומר שוב, צריך לציין, שבשל שיקולי ביטחון ואיכות, לא ניתן לבצע בבתי דפוס בעלי אישור להדפסות ביטחוניות כאמור, רק חלק מהליך ההדפסה, אלא את כל התהליך. דו"חות כמובן ומעקב, נעשים ומועברים כנדרש למשרד התקשורת.

אני רוצה להדגיש, שכל יתר עבודות ההדפסה של השירות הבולאי, שההוצאות בגין הן למעלה משני שלישים מהוצאות ההדפסה שלו, נעשות בישראל. מדובר בעבודות כגון: דפי מזכרת בולאיים, הדפסות רכב על גבי גיליונות "הבול שלי", עלונים וחוזרים, כריכת דפיות הבולים, כרזות, קונטרסים, גלויות פרסום הבולים, מכתב שנתי למנויים, אני יכול להמשיך, הרשימה כמובן עוד ארוכה. לכן, אנחנו מצויים בהסדר הקיים.

היו"ר יחיאל חיליק בר:

תודה. נחמן, עוד שאלה?

נחמן שי (המחנה הציוני):

אני מבין, אדוני השר, את הבעייתיות של הדפסת בולים, זה באמת במשפחה של נושאים מיוחדים כמו מטבעות או שטרות וכדומה, הדפסת כסף. השאלה עוד פעם, תוך כדי מבט לאחור, האם נעשה פה מרכז? האם נבדקו הצעות? האם נבדקו עלויות? אנחנו תמיד צריכים לבדוק. עוד פעם, זה גם כמו ספק יחיד לצורך העניין, אם כי יש שני בתי דפוס. למיטב ידיעתי, בעיקר עובדים עם הצרפתי, לא עם ההולנדי.

(אחרי כן קס)